

A PROPÒSIT DELS DEU ANYS DE LA SOCIETAT VALENCIANA DE PSICOLOGIA

Oto Luque*

Ara, quan ja fa deu anys del nostre *Anuari*, em ve a la memòria l'inici de la Societat Valenciana de Psicologia i el context d'on va sorgir la publicació.

Recorde els inicis de la vida associativa dels professionals de la psicologia a casa nostra i la precarietat de recursos. Ben lluny de la tradició de les societats mèdiques o de les societats científiques a la major part dels països, que reben el suport institucional per desenvolupar-s'hi.

I això amb l'agreujant de la situació sociocultural del nostre poble. Consideràvem (i considerem) que la psicologia ha de ser un instrument afavoridor de la normalització lingüística i no una dificultat.

Però, sobretot, consideràvem que la vida associativa no s'esgotava en una delegació territorial del «Colegio Oficial de Psicólogos». Per això, des de les acaballes dels anys 80, alguns psicòlegs (aleshores membres actius del Col·legi Oficial de Psicòlegs), treballàrem per aprofundir en la democratització de la vida associativa. En aquest context, no podíem admetre l'obligació de pertànyer a una única associació professional i que no hi hagués la possibilitat d'altres alternatives enriquidores, tot això sense qüestionar l'important paper del col·legi professional.

En un principi, plantejàrem la possibilitat que des de la vinculació al col·legi professional es pogués donar empara a una vida associativa complementària –tot seguint el model mèdic–, cosa que ens va ser barrada i negada.

Davant d'això, un 9 de desembre de 1991, donàrem el pas de constituir una comissió gestora i iniciar els tràmits per legalitzar la que anomenàrem SOCIETAT VALENCIANA DE PSICOLOGIA.

* President de la Societat Valenciana de Psicologia.

Atesa la impossibilitat de reunir-nos al Col·legi de Psicòlegs, ho férem a la Facultat de Psicologia, la qual ens donà suport des del començament.

En aquella primera reunió constitutiva, a la qual assistiren 27 professionals i professors vinculats a la nostra disciplina, decidírem que la Comissió Gestora estaria constituïda per Isidre Mansanet (de Picanya i psicòleg de l'Institut d'Audiofonologia de la Diputació de València), Joan Josep Badenes (sexòleg de la Vall d'Uixó), Josep Vicent Cortés (del Puig i psicòleg de la Diputació de València), Rosa Garcia (de gabinets municipals), Josep Lluís Melià (professor de metodologia a la Facultat de Psicologia), Paco Hidalgo (psicòleg de Serveis Socials, de Castelló de la Plana), Josep Vicent Soler (psicòleg educatiu, de Torrent), Anna Domènech (de gabinets municipals, de Bétera), Ferran Suay (professor de psicobiologia a la Facultat i vinculat a temes de psicologia de l'esport) i jo mateix, Oto Luque.

En aquella reunió decidírem que els nostres objectius fundacionals o finalitats serien quatre:

En primer lloc, «Promoure l'ús del valencià en l'àmbit científic, acadèmic i professional de la psicologia».

En segon lloc, «Difondre la psicologia en la societat valenciana».

En tercer lloc, «Afavorir la realització de publicacions, investigacions i activitats de caràcter científic i divulgatiu que utilitzen el valencià i facen referència a aspectes de la psicologia».

En quart lloc, «Col·laborar amb altres entitats i institucions que participen dels objectius referits». En aquest sentit, s'hi especifica que en particular s'establiran vincles de relació amb l'Institut d'Estudis Catalans i amb la Universitat de València.

Ara, amb la perspectiva temporal que ens proporcionen els anys, podríem fer una breu ullada a la concreció d'aquests objectius referencials de la nostra Societat.

Pel que fa al primer objectiu, l'any 1992 iniciàrem una campanya, sota el lema «LA PSICOLOGIA TAMBÉ EN VALENCIÀ». Atès l'èxit d'aquesta campanya, amb diversos actes de presentació, decidírem repetir-la dos anys seguits. Recorde el contrast que això implicava en un context monolingüe en castellà, sense cap grup de docència en valencià, encara, a la Facultat o sense visualització de la nostra llengua en la vida científicoprofessional.

Pel que fa al segon punt, la difusió de la psicologia, hem intentat, mitjançant jornades i aparicions públiques (articles i entrevistes en premsa, participació en taules rodones, debats, etc.), que això siga un referent constant de la nostra existència com a Societat.

Pel que fa al punt tercer, la publicació de l'*Anuari* és, sens dubte, el fet més emblemàtic, ja que està publicant-se ininterrompudament des del 1994, en un principi a cura de Josep Lluís Melià i actualment de Marc Adell.

No obstant això, també caldria destacar la realització, per encàrrec del Consell Valencià de Cultura, d'un informe-investigació sobre «la realitat psicolingüística valenciana» dins del procés de consultes que obriria el camí per a la Llei de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

Pel que fa al quart punt, que fa referència a les col·laboracions institucionals, ens vam plantejar diverses accions. En primer lloc, signàrem un conveni de col·laboració amb la Universitat de València –quan era rector Ramon Lapidra– que ens possibilitava un suport institucional necessari i que ara estem en procés d'actualització.

La col·laboració amb l'actual Universitat Internacional de Gandia, amb l'organització de seminaris, ha estat igualment una experiència gratificant.

També hem establert diverses línies de col·laboració amb la Generalitat Valenciana i en particular amb la Conselleria d'Educació i Cultura, amb diversos intents frustrats d'editar un vocabulari, però de la qual hem rebut diverses subvencions finalistes.

Respecte a la col·laboració amb l'Institut d'Estudis Catalans, cal destacar-ne la iniciativa d'esdevenir la institució que impulse la constitució, com ja passa en altres àrees científiques del nostre àmbit lingüístic, de la Federació de Societats Científiques de Psicologia, de la qual formarà part de nostra Societat com a entitat fundacional. Això donarà un nou impuls a la nostra Societat i tota una nova projecció al nostre *Anuari*.

Tenint en compte tota aquesta activitat desenvolupada, caldria destacar la vigència dels nostres objectius fundacionals i la utilitat de la nostra Societat per a treballar en la seua consecució.

Caldrà, doncs, continuar en aquesta línia d'acció de forma oberta i innovadora.

Finalment, sobretot, cal destacar que tota aquesta tasca ha estat possible per la implicació de tots els socis i la seua il·lusió en la viabilitat del projecte. Gràcies a tots.

